

PERIÓDIC PROVINCIAL DE JOVENTUTS

RELIGIÓ I PATRIA   **DRET I LLIBERTAT**

Al celebrarse un any més la diada de Reis escogitada per Festa de Monarquia Tradicional, renovellém en nom de tots els tradicionalistes gironins el jurament de la nostra llealtat i sumissió a la Persona Augusta de D. Jaume de Borbón i als principis que Ella encarna.

LA REDACCIÓ.

BELLS AUGURIS

Una colla de bons amics de la "Joventut Tradicionalista de Girona" m'han trobat mentre passejava uns moments pels carrers asolellats i amables de la ciutat. M'han dit tot un munt de coses, mig emocionats i esperançats. L'optimisme i l'entusiasme es transparentaven en els rostres llurs amb aquella clara lluminositat que sentim els homes quan els sentiments més íntims ens fan pujar els colors de la satisfacció a la cara.

La nostra conversa, descapdellada sota del cel sereníssim del matí nadalenc, prenia tonalitats de fervor. Fervor que era com la llum de l'ànima, tant clara com la del sol acariciador, i era, demés, perfum i aroma que ens enbolcallava, sadollant-nos, com el sol mateix, d'efluvis de vida fecundants. El fervor per una idea entre joves és sempre encomandí i la nostra conversa esdevingué com una mena de foc foguet atraient i agermanador, en una abraçada d'or de bells pensaments i de somrients projectes.

En altres ocasions, el "volem" que aquells estimats amics tenien sempre a flor de llavi hauria estat un absurd,

una utopia imperdonable; ara, però, crec, amb tota fermesa, que constituïa el bell auguri d'un resorgiment tant necessari com desitjat.

De quines coses, de quins homes potser em preguntaréu, amables lectors de "Avant"? I jo us respondré, optimista i encoratjat: resorgiment de consciències adormides i d'activitats pretèrites que ara no és venen, de desvetllaments amorosos per una idealitat santa que porta a Déu per senyera, a la Pàtria per escut i a la Justícia per armes de combat. Miréu si paga la pena d'escoltar els neguits i les transcendents inquietuts i els batecs d'amor d'aquesta munió de joves! Però meditéu, també, si és necessari de posar-se al seu costat per tal de cooperar a la obra que s'han proposat a realitzar.

Quin bell contrast avui el seu exemple amb la actitud de bona part de la nostra joventut malaguanyada, víctima dels estralls del modernisme dels costums, cada dia més dissortadament distanciats de Déu i faltats de tot fonament espiritual dignificador...

Joves de les belles comarques gironines: si sentiu una mica d'amor per les glorioses tradicions pairals sou cridats i convidats a treballar per tal de fer, tots junts, una tasca estimable de reconstrucció. La obra té bons fonaments posats i, amb una mica de voluntat, pujarà que serà un encant. Volem acostar els cors cap a Deu, els cors dels joves esmirriats pels bosquetars luxuriosos del món i esmaperduts pels viaranyes del vicí. En la fornal d'un ideal tot fet d'amor eos afinarem els sentits, la intel·ligència i els sentiments. I quin goig el nostre si aconseguim que tants de joves desorientats retrobin els camins fresats per milers d'avantpassats nostres que avui admirem en la legió dels herois i dels martres.

Amics gironins: el vostre crit d' "Avant," m'ha guanyat el cor. Mirar vers el cel és cercar a Déu i Déu té el tecret de la salvació dels homes i dels pobles. I nosaltres estimem el nostre poble i devern salvar-nos...

J. SOLER JANER.

Girona, 26-XII-1928

BANCO URQUIJO CATALAN

Capital 25.000.000 de pesetas - Casa Central; BARCELONA

AGENCIAS:

Gerona, Mataró, Reus, Villanueva y Geltrú

AGENCIA DE GERONA:

Subida Puente Isabel II

DELEGACIONES:

Bañolas, Calella, La Bisbal, Palamós, Sitjes

TELEFONOS: Urbano, 274 - Inter.

Apartado n.º 20

La crisi del Parlamentarisme

Els pobles evolucionen; els Estats transformen llurs constitucions; els sistemes polítics cauen retuts i llensats amb despreci per a ésser substituïts per noves gales governamentals que, seguint la moda, venen a vestir amb ropatje modern els cosos estatals del segle XX.

Ahir *Italia*, Grécia, Espanya, Polònia, Portugal., Avui, la *Yugoslàvia*, amb un nobilíssim gest del seu jove Rei Alexandre, arranca del Cos del Estat les vestidures constitucionals i parlamentaries que convertia als Cosos Colegisladors en burdells on, en lloc de disputes serenes i elevades, com corresponen als delegats dels pobles per a fer les lleis, solsament s'escoltaven frases tabernaries, arriuant fins al atentat personal, al crim per a fer enmudir al diputat de l'oposició...

La guerra europea, amb els seus grans trastorns, vingué a crear els mes grans problemes que mai vegé la humanitat, i els encarregats de fer la felicitat del poble, en lloc d'estudiar, callar i treballar, complint els seus sagrats deures, llastimosament anaven perdent el temps procurant entrebancar-se un als altres i cridant com bugaderes quan alguna veu sincera i honrada s'aixecava acusatoria en les seves vergonyoses conductes.

Mes el poble anà seleccionant agrupaments que, disposats a tot amb tal de salvar a llurs respectives nacions del caos revolucionaris, feren un dia irrupció en les esferes del Poder, i unes vegades per la forsa i altres per la por, lograren impossar-se i llensaren escales avall a aquells polítics-meretrius que indignament jugaven amb el sagrat nom de la Pàtria.

El exemple de *Servia*, com altres exemples anteriors, demostra plenament que la humanitat, en les seves determinacions, obeeix la llei física de que a cada acció correspon una reacció de la mateixa forsa i intensitat d'aqueixa, es a dir, que sens tindre en compte lo que deu ésser, pasen de un extrem al altre sens pensar que, a mida que l'acció represiva sigui mes intensa, la reacció, així que acaba la pressió, serà mes impulsiva i destructora.

Es per aixó que debem nosaltres els tradicionalistes aferrar-nos cada vegada mes a la idea de que solsament en la forma de govern tradicional i foral está la verdadera solució dels problemes que és plantejen al tractarse de

formes i sistemes de govern, ja que, en la nostra forma governamental, no admetem les estridencies del parlamentarisme, dons ben palesat ha sigut en tota ocasió que el tradicionalisme, ni comes cola doctrinal, ni com a partit polític, ha atmés jamai que el lliberalisme dongués la felicitat de un poble amb la seva forma de govern parlamentari.

Devant el exemple de *Yugoslàvia*, que del extrem parlamentari ha saltat al extrem del absolutisme real, reunint amb *Alejandro* tots els poders, no podem menys que reconeixer que el lliberalisme segueix la seva marxa decadent i que els pobles s'arranquen els falsos ornaments de falses llibertats; pero deplorem profundament que no mudin aquestes gales unicament amb el honest i pudorós vestit de la Tradició Catòlica en el que hi poden trabarse el calor per els cosos nacionals i la bellesa honrada per a la governació dels pobles.

C. PAULO Y BONDIA

Carnet polític

DE UN APAT D'HOMENATJE AL POETA SAGARRA

Al hotel Colóm, la setmana pasada tingué lloc un apat «homenatjant» al senyor Sagarra, commemorant l'exit son paraules de «La Publicitat» — de les seves tres últimes obres: teatre, novela i poesia, «Les llagime d'Angelina», «All i Salobre» i «El Comte Arnau».

Entre les persones que assistiren i s'adheriren al acte poguere anotar-se el Srs. Amadeu Vives, Josep M.ª Folch i Torres, Llimona, López Picó i Llongueres que firmaren el manifest del que serà diari catòlic «El Matí», si be es vritat que anaven avalats per la carinyosa adhesió del futur director i inspirador del mentat diari En Josep M.ª Junoy. El Sr. En Pere Corominas, en el seu brindis, parlá — son paraules de «La Publicitat» — de l'especial manera d'entendre la moral en les manifestacions literaries, de que ha sigut victima l'homenatjat.

La pornografia de les últimes produccions d'en Sagarra, de un modo accentuat la novela, és de un tó tan pujat i repugnant, que ningú s'atreu a justificar-la ni esuc-sar-la.

Renunciem a tot comentari.

CAMISERIA-CORBATERIA-GENERES DE PUNT

PALACIO DE LAS MEDIAS

PULLOWERS = SOUETERS

ARGENTERIA, 4 GIRONA

LA HERNIA

**POR PESADOS QUE SEAN LOS TRABAJOS QUE
TENGAN QUE DEDIDARSE LAS PERSONAS
HERNIADAS, ES SIEMPRE CONTENIDA CON EL
APARATO HERNIARIO ORRI
MARIANO ORRI**
PLAZA DEL OLI, NÚM. 6, 3.º — (JUNTO EN LA IGLESIA DEL CARMEN) GERONA

Merceria i Perfumeria

EL BARATO

Perfums de les millors marques a
granel i amb flascos

Relotjes? Cronòmetres!!!
de totes marques i preus els trobareu
a la Relotjeria de

PERE PETIT
ARGENTERIA, 20
GIRONA

EL PURGANTE MAS
SABROSO EN CHOCOLATE.

PURGANTE JIF

CAJA CON
DOS PASTILLAS

30 CENTIMOS. 30.

Son les millors

Cintes per a màquines d'escriure

Demaneu-les arreu

JOAN JUANOLA

— SASTRE —

— ESPECIALITAT EN —
EQUIPS PER A MILITARS.

PUJADA DE SANT FELIU, 1, 1.º

N U R I A

NOTES D'HIVERN

Quan s'atança l'Hivern amb ses nits fredes,
 Natura s'entristeix,
 els aucellets ala-caiguts, piulegen,
 ses notes, son plany greu.

La cresta dels cimalls esdevé blanca,
 i el vent canigonenc,
 amb son alé gelat ens encomana
 quelcom de fret etern.

D'allà arrán d'horitzó ixen les boires
 tot extenentse arreu,
 les flors, anyoradisses se coll-torcen
 donant-se el darrer bes.

Els arbres, verdissóns en Primavera,
 cruxeixen tots ressecs,
 despullats del fullam que'ls embellia,
 devenen esquelets.

Be n'es de trist l'Hivern, amb sos jorns grisos,
 be ho es de trist l'Hivern...!

Benhaja el cor qu'estima, creu i espera!
 L'hivern, no es trist per ell.

Natura, en tot temps
 es bella i galana,
 no pert sos encants
 en jorns d'hivernada:
 que'ls marges soleis
 encare flors guardan,
 floretes d'hivern,
 floretes tardanes,
 d'atraients colors
 i flaire encisante.

La neu dels cimalls
 m'atrau i m'encanta,
 ornant bellament
 les aspres montanyes.
 ¡Que belles que son
 ses crestes nevades...!
 ¡Que belles que son
 tant llises, tant blanques...!
 Natura, en tot temps
 es bella i galana.
 Si te'l gai estiu
 vistosos ropatjes,
 també te l'Hivern
 sos trajos de gala.

F. T. de FIGA.

"UNA NIT DE REMORDIMENT"

En Janot mariner, es despertà sobtadament. El son s'envolà dels seus ulls com un ocell que s'alcés, avalotat, d'entre el neguit i l'espessorall d'aquelles celles rústegues i punxagudes, Encara li féu quatre pessigolles al front, ample i rugós; encara es parà un moment a la barana de ls peus del llit per a desgranar-li un dolç cant silenciós i manyac, tebi com si diguessim...

L'home tragué d'entre les mantes una mà, grossa i colrada, llisa de la salabor i del refreg de rem i cordes; semblà cercar d'esma l'ocelllet misteriós en la fosca, i acabà per amoixar-se, amb certa voluptuositat d'endormiscament, la barba i les galtes, rasposes... Qu'és cas! En Janot no era mec de la cara ni del coratge. Mariner perfecte, coneixia l'inconstància, majestuosa i tremenda, dels vents i de la mar millor, potser, que la dels homes i les taes de sí mateix. Parlava molt poc, i encara, quan ho feia més, era en trobar-se tot sol.

—I bé—acabà per dir-se a mitja veu—serà que no estàs bo?..

Car durà una mala temporada que, si es despertava entre nit, ja es sabia, l'endamà es trobava tan abatut que no hagués donat un clau per la seva còrpora,

—Si, sí; aixó serà que no estàs gaire bo...—repetí. I la seva veu opaca, ressegui una miqueta les parets de la cambra i semblà eixir a les palpentes per la porta entreoberta, com si s'anés a ajocar, mateix que una xibeca, a la sala, quasi desenrajolada, plena de suros, de ploms i de xarxes, amb sentors de salobra i de quítrà.

Va restar tot esbaiait de que sa pròpia veu es perdés d'aquella manera; és dir, la idea que hi anava involucrada: ell pensava i volia creure qu'estava malalt, mes semblava-li que en el seu cor una veu li deia: «Janot, Janot; tu t'enganyes; no estàs malalt segons el comú; és quelcom distint el què et passa...»

No te'n donguis vergonya, i busca-ho a dintre teu; molt en dintre teu...» I quan no sentia aixó en son interior, ho sentia dintre'l vent; però, ell volia pensar que el què sentia era vent i prou. Mes, heu's ací que després es perdia en un laberinte.

—I aqueixa remor sorda?... Hom diria si la fa una guitarra grossa... molt grossa...; tan, potser, com la teva barca, i que la pulsessin els dits invisibles de la tramuntana... Quins ditassos, aquest llamp de vent! Amb ells t'empeny la vela, aixeca fràngols i estreny el cor de les pobres dones que, ploroses, esperen en la llar... Déu meu!.. Però, i quina angoixa... Roseta, Roseta!..

I la bona Roseta, la seva muller, no responia... Ail las; era enterrada de mig any. I pensà, un moment, si ella no sentiria també la ventada, i aquella remor onejanta dels xipressos; aquella remor qu'en Janot no oblidaria mai més d'ençà d'aquell trist dia que veié desaparèixer la caixa, on ella dormia, dormia..., sota unes palades de terra. Tantes voltes com els havia sentit rondinar els xipressos; però aquell dia de l'enterrament, llur remoreig tenia un quelcom d'especial com mai de la vida; tenia un ressó de mort... Adés era com un xiscle llarguíssim, recaragolat i rogallós, que fugia ben tost, contorsionant-se, plans enllà, qui sap cap on; adés, com un mormuri de mars en calma i de corns que ressonessin entre dues aigües medítabondes.

En Janot s'entristia més a cada moment; ja estava a punt de creure que el què l'havia despertat era un somni gris, més que no pas el vent ni cap altra cosa, Mes, s'adonà de que novament pensava. I eren aquests sos pensaments!—No t'enganyessis, Janot... Però...! què? Si, home; aquest rebombori ve dels filferros de sota-cobert; dels filferros d'estendre la roba i la xarxa...; No, no!.. Aquesta engoixa... Ah! aixó és quelcom de nou...

Per què l'espantava tant el soroll dels filferros aquella nit? Com el vent els feia ballar i brurzir d'aquella manera? Qui podia ésser que és divertís a dalt del terrat sinó el vent? si no tenia ni un fill; si era sol com una oliva a casa seva! Lladres? Ni volgué suposar-ho—Potser

L' Obra d' En Vaireda

'ànima de la pobra Roseta?—Encara que en vida la n'hi havia fet pas-
rar alguna, ella era massa bona, incapaç de revenja i de divertir-se a
costes d'ell venint-li a trencar el repós...

En Janot sentia qu'estava endavinant, que havia endavinat ja des
del primer moment, la causa del seu neguit, però tenia por de mirar-la
cara a cara, com si fos una gegantesa feréstega, com la dels contes que
l'avi Gros li contava quan era infant; com si fos un quelcom d'una re-
pugnància suprema.

Tal volta més d'un company seu no s'hagués preocupat tant, i,
potser, gens ni mica, en el lloc d'ell; però es que tampoc nodeuria tenir
la seva natural delicadesa, ni sentia com ell la veu de la bona Roseta
qu'el reprenia per una, diguem-ne, maldat. En Janot que, llevat del seu
natural, brusc com la seva veu, era al cap i a la fi, untroç de pa, tenia
només, i a la cinquantena encara, un viciot, i era la rancúnia a qui li'n
fes una. Es deixava portar per la foguerada del moment, i, després, no
tenia benestar fins a haver reparat el dany, per petit que fos

Ahir, En Guimba, un gasiva mal vist de tot-hom i al qual molts no
menaven Gamba per la seva agilitat i gestos especials, li havia buidat
de peix els palangres, i ell, en revenja, li havia rampinyat el traço encer-
rat que prou bé li vindria. Se'l pesaria temps després, l'hauria com-
prat on fos, i que li anessin a llevar de sobre... Una rialla maliciosa, men-
tres tant, solcava el seu front i els seus llavis que deixaven veure unes
dents senceres, grosses i de color de tabac. Ah!, aixó raí, era de dies
encara; mes, ara a la nit, voltat de scrolls i de visions en la foscuria, era
pla altre cosa. Però, algú dintre seu no es donava per vençut encara, i
cercava pretextes i sofismes a tort i a dret.

Ah, já; si home... - exclamà, un moment, candorós -; li hagués
pres abans!; baldament.. Que bé enpodia vestir a la pobra Roseta!
Posar-li el meu, que sembla un pellingot d'estrinxat, hagués estat una
befa...; en canvi, el d En Guimba, (el meu d'ara!), sembla ne... urina
humitat no deu tocar-la allí... en el clot; i més quan plou, quan plou i fa
aquest vent; aquest vent que... Mes, ella no ho hagués pas volgut...; de
cap manera no m'hagués permès de furtar un traço encerat, ni que fos
per dormir-hi el són de la mort...

En Janot tingué por novament: un home com ell, tingué por!

I el vent roncava encara; roncava més que mai; rumflejava com
un gos monstruós per totes les junctures, i se'l sentia pujar i baixar per
la xamenèia, mentre els filferros seguien amb aquell rum... rum... monó-
ton, fosc, intermitent, que creixia i creixia amb una força indomptable
inexorable, fantástica.. I éll es sentia per moments més encogit entre
les mantes... Va semblar-li com si truquessin a la porta de baix, i no
fou capaç d'encendre un misto ni de treure el cap a la finestra... Des-
prés, novament un silenci auguniós; i el vent altra volta, i el guiferrejar
dels filferros, i encara el brámul del mar que semblava venir de darrera
els turons i roquissers que l'aguantaven...

- Bé, bé...; - exclamà a la fi - , tot aixó ve del vestit encerat: del
vestit... que ahir vas rampinyar.. Qué en vas treure de lligar-lo als fil-
ferros? Per a qué se li assequés el fang?... Si...; pero el vent el fa ba-
llar.. Cóm deu inflar se! Talment el mateix Gimba que es balandrajés
com una boia... Ah!, Guimba, Guimba! I es tant cert... Jo li vaig fer
córrer... Ahir, si ahir... No m'ho hagués aprovat, no la Roseta...

Aquests darrers pensaments sembláven-li córrer del cap al cor'
com les banyes d'un pop enorme; i el xuclaven, i s'hi quedaven ficeses...
Eren com uns ulls impables i acusadors: eren tota l'inmensa paúra din-
tre'l vent, qu'el turmentá per tota aquella nit interminable...

L'endemá, de bon matí, quan dejust el jorn alçava la seva llan-
terna a fins només el grau precís per-a que uns raigs clars dessipessin
les terrors nocturnals, En Janot s'escorregué cautelosament fins a la
platja, fins al llegut d' En Gimba. Allí deixá el vestit encerat, tremolós
d'ésser vist, i pensá encara: Tu li havies robat... La Roseta tampoc l'ha-
gués volgut... I li semblá qu'es descarregava d'un fardell més feixuc
qu'En Gimba i el seu llegut plegats...

Som humil Rector d'un dels pobles més humils de
nostre Ampurdá incomparable i entusiasta, com el que
més, a tot lo que diguin avenç moral i material dels meus
feligresos, vaig acceptar gustós la oferta que un d'aquets
me feu de girar una visita als camps exprimentals, que el
Sr. Vaireda té a les rodalies de Lladó.

Encar que llec per complert i en absolut en coneix-
ements d'Agricultura, aixó, empró, no ha d'ésser obstacle
a que manifesti lo que vegerem mos ulls i lo que mon
ánim va sentir.

Lo que mos ulls vegeren es sencillamen una mara-
vella, un veritable prodigi, que ha assolit i portat a terme
aquell home tant petit de cos com gran d'anima, que té
per nom Joaquim Vaireda

Al contemplar aquells oliverons tan ben cuidats,
tan ufanosos i currulls de fruit a més no poguer, se em
figurava a voltes queart d'encantament havia estat de
sobte trasladat a les més riques i fertils regions de l'Euro-
pa; pro al girar la vista a mon entorn i al veure la vida
tan raquitica com estéril, que portaven les oliveres de les
propietats vehines, comprenia ben tot que no me havia
pas mogut de casa meva.

I aquest contrast remarcable, l'uberrim esciat de la
vida i de riquesa al beil costat de la més frepant miserie
penura me feia veure amb claretats de sol lo que la olive-
ra dintre de una década per la nobla terra ampurdanesa,
si sos habitants, deixant de banda la rutina i perjudicis
seculars, es decidían a posar en práctica els consells i ex-
periencies del gran olivicultor Sr. Vaireda.

I mon ánim va sentir una doble admiració. No savia
certament que més admirar, si al Sr. Vayreda, qui a impuls
d'una nobilíssim ideal i ferrea voluntat, ha obrat el gran
miracle de fer passar la olivera de mort a vida, o la in-
comprensió verament incomprendible de molts dels page-
sos de aquestes comarques, refractaris a la innovació de-
vant l'eloquencia de la realitat més aclaparadora.

Jo, que endevino les amargures, que haurá passat
el Sr. Vaireda en la realització de sa tasca gegantina al
estrenya-li la má tenia ganes de dir-li ben alt i ben fort,
tan alt i tan fort que pogués ésser sentit de tot l'Empor-
dá: «Anim i avant, oh home benemérit! No defalliu en la
vostra colossal empresa. Es llei de la historia, que els grans
homes no hagin estat compresos per sos contemporanis.

Día vindrá que se vos farà justicia i vostre nom
será beneit pels nobles fills de la terra ampurdanesa i
escrit amb lletres d'or en els anals de l'Agricultura cata-
lana.

T. C. Pyre.

Aqueix número ha sigut revisat per la Censura Gubernativa.

NOVES

ALS NOSTRES AMICS

Degut a la manca d'espai, ens-hem vist obligats a no començar la publicació de la secció de **PETITES CRONIQUEES LOCALS**, com per igual la supressió de la secció de **Veus Amigues** que mesalment anirém pu- cant.

Al escusarnos a nostres amics i llegidors, procurarem no ès repeteixi en succesives edi- cions.

Devem també pregar disculpa per la de- mora soferta en la publicació del número de **Gener**, motivada a que en el nostre desitj de establir millores, volguerem surtís amb caps- lera propia.

Noticiari Tradicionalista

Amb motiu de celebrar les seves Noces d'Argent, Joventut Tradicionalista de Pamplona s'ha vist honrada per el telegrama que'ns honorem en transcriure:

—Paris 8 — Concedida Cruz Legitimidad Bandera Juventud Jaimista Pamplona. Viva Navarra, Villores entregará insignie.—JAIME.

Coralment en-hen alegrem i felicitem als amics na- varresos.

—Novament ha sigut overt el Circol Central Tra- dicionalista de Barcelona, que fa un any va èsser clausu- at per disposició governativa.

—Els amics valencians conten amb un nou Centre, que han inaugurat a Alcalá de Chisvert.

—Nostre distingit amic i volgut correligionari ex- diputat Sr. Josep M. Marqués i la seva esposa han cele- brat les bodes d'argent del seu maridatge.

A les moltes felicitacions rebudes hi unim le nos- tre ben sincera.

—El Excm. Sr. Marqués de Villores secretari ge- neral polític de don Jaume i President del Concell Regio- nal de Valencia; ha ordenat que en tot el regne de Valen- cia és celebri el dia de Reis la recapte "pro premsa tra- dicionaliste.

—A Amorabieta ha finat el Exm. Sr. Basili Ugar- te i Vidaguren cavaller de l'ordre de la Legitimidad Pros- cripta, Habia lluitat per Carles VII essent oficial del ba- talló de Güernica.

A la Junta Senyorial de Vasconia, i el Centre Jau- mi de Guernica, del que n'era president honorari i a la seva apenada familia lliurem el nostre condol.

—Recomeném a nostres amics la lectura del nostre germá «El Tradicionalista» de Valencia, que sempre ve curull de sava legitimista. Actualment ve publicant uns interessants articles, Dialects deguts a la pluma del plorat Manuel Polo i Peirolón.

Una altra vida esmersada al serviment de la Causa de la Tradició, ha caigut retuda a la dalla de la Parca, El M.ltre. Sr. Dr. En Joaquim Ferrer i Ferrer, ha finat. A. C. S.; D. Jaume el habia honrat designat-lo Cap dels districtes de Tortosa, Gandesa i Roquetes, en quin comés. sempre acertat, l'ha sorprés la mort víctima de una ángi- na de pit.

A la seva desconsolada familia, i a les Juntes Tradi- cionalistes de Tortosa, Roquetes i Gandesa i al nostre germá «La Tradición» de Tortosa, de quin n'era Director lliurem el testimoni del nostre condol.

BANYOLES

—Al convent del Sagrat Cor; en quina hospederia s'hostatjava, ha finat, havent rebut els Sagraments, la vir- tuosa Sra. Rosa Llongarriu i Agustí. A. C. S.

La mentada senyora estava emparentada amb la familia Brugués de Mieras, que tant s'ha significat pels seus entusiasmes per la Causa de la Reialesa exilada. A la mentada familia, així com als demés parents de la finada, lliurem el nostre condol.

—Atenguent al interes turístic que es concedeix a Banyoles, per la Junta provincial de Turisme, ha sigut designat voçal de la mateixa Junta el nostre Sr. Alcalde.

—Ha prés possessió del càrrec de Inspector Muni- cipal de Sanitat interi, el nostre distingit amic el Dr. En Candi Corominas. Que per molts anys.

—L'honorable Sr. En Ramón Gusinyer; distingit amic nostre, és troba molt millorat de la malura soferta. Coralment ens en alegrem.

—La llar de En Narcís Palmada i Na Lionor Oli- veras s'ha vist alegrada amb el neixament de una nena.

—Ha finat Na Maria Blanch i Busquet, germana de Mn. Lluís. A. C. S.

—L'estat de comptes fixat per nostre primera en- titat catòlica en la seva cartellera; dona una existència de 3.498'23 pesetes.

—El moviment del Registre civil, segons dades fa- cilitades, son durant el any de 1928: 128 naixements, 113 defuncions i 51 matrimonis.

—Com sempre han constituit un veritable éxit les magnes representacions donades en el Circol de Catòlics, en les pasades festes nadalenques, de l'aplaudida sarsuela «Los pastorcillos en Belén». —Tots els actors estigueren acertats en el seu respectius comés.

—Sabém es treballa per a la formació a la nostra ciutat de una «Agrupació Tradicionalista». Avant; així es treballa; Que sigui prompte una consoladora realitat.

—En les derrerres festes madalenques tinguerem el gust d'estrenyer la mà del distingit amic i cultíssim advo- cat i redactor de «El Correo Catalán» Sr. Joan Soler i Janer. L'acompanyaben els bons amics gironins Srs. C. Valls, president del Requeté i de la Secció de propagan- da, M. Tortós, secretari de la Junta de Govern Tradicio- nalista de la J. T., i en Lluís Doménech per l'agrupació de joves estudiants. No duptem els siguiu plaenta la seva es- tada en la nostra ciutat.

—Nostre bon amic en Josep Planella, de Mieras, és troba novament entre nosaltres. Li desitgem li sigui ben agradable la seva estada a Banyoles.

LA BISBAL

En el estatje del Foment Catòlic, ha tingut lloc una vetllada per a infants: la qual s'ha vist molt concorreguda.

—Fá uns dies que, pasejantse per les Rambles de Barcelona, el Sr. Rector de nostra Ciutat Mossén Agustí Planas, pvre, tingué la des- gracia de relliscar i caurer ocasionant-se ferides; afortunadament de escasa importancia.

Sabém es trova gairebé completament curat, de lo que ens ale- grem coralment.

El distingit historiador Sr. R. Carreras i Valls, que accidenta- ment és trevaba a aquesta ciutat; a cedit galantment a la petició que li feren elements culturals dongué el «Escut Emporstá» una interesant

conferencia tractant el interessant tema «L'Empordà i la descoberta d'Amèrica. Sigue fortamet aplaudit.

GIRONA.

Es trova enmalaltit el alcalde En Jaume Bartrina i Mas. Fem vots pel seu restabliment.

—Ha estat inaugurat el Asilo per a vells construït per la Diputació en el barri de Pedret vora la fàbrica de paper «La Aurora», a la carretera de Madrid a França. Es una millora molt de temps sentida per el desglose del serveis de la Casa de Misericòrdia, i ha sigut acertadament portada a cap baix la direcció del arquitecte Sr. Emili Blanc V. està format de planta baixa i un pis. En resúm: es tracta d'un establiment perfecte i muntat a la moderna. Felicitem a la Diputació pel bon acert que l'ha guiada.

—Es trova molt millorat en la seva malaltia el president de l'Associació de Premsa de Girona Sr. Josep Garcia Alvarez.

—A aquesta ciutat ha finat el Sr. En Joan Valls i Gibert que lliutá per Carles VII, arribant fins a Capità lliutant baix les ordres del general Savalls A. C. S.

A la seva familia, tota estimats amics nostres el testimoni del nostre condol.

—S'ha celebrat el maridatge de la gentil Stra. Margarida Murtra, filla del acreditat farmacèutic Sr. Salvador Murtra, amb el jove fabri cant de Barcelona Sr. Josep Albert. Enhorabona.

OLOT.

El dijous dia 17 és celebrá solemnement el acte de inaugurar oficialment la carretera que uneix la d'Olot a Banyoles per Santa Pau a la Esglesia parroquial de San Cristofol les Fonts. El acte sigué presidit per nostres autoritats amb assistència de gran gernació de veïns i families de la ciutat.

—Han estat exposades en els tallers de l'acreditada fundició Barberi, tres monumentals estatués de bronzo destinades a ornamentar la Plaça de Catalunya de Barcelona, quin treball acredita una vegada mes a la casa Barberi, a la que'ns plau felicitar.

—El dia 16 sigué viaticada la distingida dama Na Mercè de Solá-Morales de Fontanella. Fem vots per que la millora iniciada esdevingui un restabliment total de la seva salud.

—El Comité regulador de la Producció Nacional, ha concedit autorització a En Josep Doménech Güitó per instalar a la seva fàbrica de gèneres de punt unes màquines desfiladores de draps i desperdicis i dues màquines emborradores.

—Els nostres amics de la Juventut Tradicionalista d'Olot, novament han tingut un nou èxit amb l'acurada representació feta al Casal Mariá de l'obre «L'artista», deguda la ploma del inspirat poeta i dramaturg Mn. Francisco Gay. Coralmént felicitem als nostres amics animant=los a pressegir el camí iniciat

—Nostres bons amics en Ferran i Salvador Sala, pasen la pena de la mort de la seva germana Antonia (a C s) Els hi lliurem el nostre condol.

**VINOS FINOS Y LICORES
" LA RIVA "**

Esta marca sobresale a todas las demás.

Representante en esta provincia:

Javier Llinás del Torrent Martín

SANTA COLOMA DE FARNÉS

 : BEBIDAS :

: VINOS NATURALES DE UVA :

: ACEITES PUROS DE OLIVA :

José Pous Sucesor de S. Pagés

SE SIRVE A DOMICILIO

Caldereros, 14

Gerona

**GRAN FÁBRICA DE GORRES
VIUDA DE C. FALCÓ**

ÚLTIMS MODELS EN GORRAS

Capells de Feltre, Càstor,

Plumes, Velour, etc.

CAMISERIA

Corbates, Guants, Tirants, Lligues, Bisuteria,

PARAIGUES

GENEROS DE PUNT

La casa millor surtida amb Sueters y Pullovers

Bufandes de Seda i Llana.

Articles per a Rvnts. Sacerdots.

RAMBLA ALVAREZ, 2

GIRONA

QUEVIURES

DE TOTES MENES. — BONES CALITATS.

— PREUS LIMITATS —

SEBASTIA PAGES

MINALI, 1

GIRONA

PELUQUERIA

DE

BRAULIO PALACIO

SERVEI ESMERAT I ECONOMIC

CALDERERS

GIRONA

LL. BUSQUETS LLONGARRIU

≡ Pastisser ≡

PEXETERIES

GIRONA

**CAFE RESTAURANT
ALASKA**

SERVEI ESMERAT

PREUS ECONOMICS

PLAÇA INDEPENDENCIA GIRONA

D'Administració

Per a la bona marxa de la mateixa, s'avisent a nostres amics i llegidors que tots aquells que acceptin aquest número seràn considerats com a subscriptors de número.

Així mateix preguém que'ls que vulguin figurar com Actius o Honoraris, és serveixin comunicar-ho lo avants possible escrivent al Apartat 25 de Girona.

GLOSARI

El nostre "AVANT"

Estic allò que se'n diu radiant de joia. El nostre AVANT ha estat comprès i a hores d'ara té ja tot l'estimable afecte de centenars d'amics nostres. Tot just nat, ha fet un llarg camí, un camí plé d'amor i de llum, com si talment fos un estel.

I, ben mirat, ha obrat, com un estel. Els estels és belluguen i és mouen pel cel amb títil-leix tremoladís. La poderosa má divina que els mou i els impulsa vers la blava immensitat de l'espai té els resorts dels grans misteris per a atraure l'atenció i l'admiració dels homes. El nostre estel era mogut pel nostre cor enamorat de l'amor infinit de Déu, del calid amor de la Pàtria i del ferm amor de la Llealtat.

La nostra publicació ha fet de pedra foguera. Ha voleiat com un estel i ha ferit com el llamp. En aquests moments el batec i el ritme de molts de cors que restaven endormiscats han fet revifalla i bateguen amb el mateix ritme del nostre.

Ens sentim més encoratjats que mai i prometem no defallir pas. Ara, si més no, deuriem de fer-ho per agraïment al nombre respectable d'estimades persones que ens han felicitat. Moltes gracies a tots.

Crepuscle d'esperança

Rés de més bell i de més gran pot desitjar l'home que sentir-se estimat. L'amor és la obra capdal de la creació i el principi igualitari més veritat.

Amb la mort ens col·loca en un mateix nivell a tots davant Déu. L'amor és la veu del cel que ens orienta en mig de les tenebres esgarrifoses del mon; és el guiatge eternal dels homes vers el seu fi últim si volen o saben recordar-se de l'immens sacrifici d'amor de Crist qui ens llegà en belles paraules tot el seu testament auri: "estimeu-vos uns als altres com jo us he estimat".

L'amor és també el crepuscle de la esperança.

La crida feta als sentiments dels nostres amics ha tingut tota la eficàcia d'una crida d'amor. Es sentien isolats amb les llurs idees i els sentiments llurs.

El camí de la tradició ha aparegut novament als fatigats de romandre tant de temps en la paorosa obscuritat. Aquest camí està plé de pedres blanques de promesses, com fites vistents d'una futura constant actuació.

Si tots volem, aques bell i somrient crepuscle serà

un día llarg i plaent de sol encoratjador. Desennomyenos d'una vegada, arrencant de les nostres parpelles totes les teles de les malevolences i d'ingretes recordances.

Generositat, no; justicia!

A la Assamblea Nacional s'han aprovat els pressupostos de l'any vinent, després d'algunes discusions.

De tot el que fa referència a aquesta materia vull recullir ço que atany a l'augment acordat en el pressupost del ministeri de Justicia i Cultes amb destí a l'assignació dels clerges. Significa molt poqueta cosa la consignació dels tres milions aprovats per a aital fi. Significa rès, fet per generositat o per caritat, que no d'altre manera ha estat.

El sufert i abnegat clero espanyol no pot recibir del seu lamentable estat de penuria amb la nova consignació. La justicia, histórica, ja dissortadament en aquest assumpte, reclama una altra solució des de la llei de amortització decretada pels homes que en el passat segle van pronunciar-se contra de l'Esglesia espanyola, emprats en els principis d'un liberalisme xorc i adventici. Tot el que s'ha fet desde aquells dies per distints governants ha estat per generositat o per caritat i el més clar i cabal reconeixement de «l'immens llatrocini», com va qualificar aquella llei Menéndez Pelayo.

Quan un Estat oficialment católic reconeix que la Esglesia católica ha estat víctima d'una usurpació té solament una solució digna i viable: la de la justicia.

Per aixó diem avui nosaltres: generositat, no; justicia!

Els clergues i la premsa

Quan era més jovenet, vaig sentir més d'una vegada justus dicteris sortits de llavis sacerdotals contra la premsa que no sap o no vol defençar, primer que tot, els drets imprescriptibles de Déu sobre dels homes i sobre les coses. Després he comprés abastament que aquells gelosos clergues tenien raó sobrada. N'estic convençudíssim. Fins i tot, he tingut l'alt i inmerescut honor de defençar aquells principis des d'una tribuna amb motiu de la diada de la premsa católica. Aixó i el trobar-me ara embarcat actuant de periodista em dóna una mica de dret a glosar la necessitat de que la premsa católica sigui la única premsa que llegeixin els católics. Si raons d'ordre moral molt poderoses no ho exigissin, n'hi hauria prou amb tenir presents les lleis irrecusables de la lògica. Però, malgrat totes aquestes raons, més d'una vegada he tingut el sentiment de veure com mans ungides sostenien públicament diaris i revistes que s'adeien molt poc amb el caràcter del seu llegidor. Quina lamentable lleugeresa impera en aquesta qüestió!

Heus ací un problema que reclama una seriosa reacció per part d'alguns clergues. Ells, tant fets a la mediació de coses transcendents, no tenen excusa.

MINIM.

CONTABLE PRACTICO
EN TENEDURIA DE LIBROS SE OFRECE PARA LLEVAR
CONTABILIDAD A HORAS O POR DIA.
INFORMES DE PRIMER ORDEN
ESCRIBAN A. M. T.—Apartado, 25.—GERONA.